

merne af det nævnte Facultet forbinde Stillingen som Hospitalslæger med deres Lærerembede ved Universitetet; Forslaget er altsaa i Universitetets og i de Studerendes Interesse. Mærksagen til, at Forslaget ikke er stillet af flere end eet Medlem, er kun den, at Udvalget tilføjedigtvis ikke blev samlet, inden Forslaget skulde trykkes; men jeg har senere forviiset mig om, at en stor Deel af Udvalgets Medlemmer delede Ansættelse, som ligger til Grund for Forslaget. Da nu det lægevidenskabelige Facultet desuden ved en foregaaende Afstemning er bleven betydelig afknappet, saa forekommer det mig, at der ogsaa deri er Grund til at gaae ind paa mit Forslag.

Da jeg har været med at stille Forslaget til § 35 om, at Loven om nogle Aar skal underkastes en Revision, saa skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg har været med at stille Forslaget, fordi det ved en Sag af den Bessaffenhed som den foreliggende forekommer mig at være gavnligt, naar man har vundet nogen Erfaring, saa paany at tage den frem, især deleshed da det jo kan være et stort Spørgsmaal, hvorledes vor finantstille Stilling vil være efter den i Forslaget nævnte Tids Forløb. Det seer jo desværre ud, som om den Lov, vi her vedtage, mere havde passet til den Tid, der har været, end den vil passe til den Tid, der nu er, og da Ingen veed, om den vil passe til den Tid, der kommer, saa har det forekommet mig hensigtsmæssigt ved Loven selv at paalægge Regjeringen en Forpligtelse til at lade Sagen komme frem igjen efter Udløbet af en vis bestemt Frist.

Ordføreren: Hvad angaaer Forslaget til § 7, da har det ikke været under Forhandling i Udvalget, og jeg er saaledes ikke istand til paa Udvalgets Begne at udtale nogen Mening derom. For mit eget Vedkommende kan jeg ikke Andet end stemme derfor, da det forekommer mig, at Hospitalslægens Stilling i Forbindelse med Vedkommendes Virksomhed som Lærer ved Universitetet i Klinik er fuldkommen analog med de Stillinger, som i § 7 ere undtagne fra Bestemmelserne i § 3. — Hvad derimod angaaer den forandrede Redaction af § 35, da troer jeg ikke, der er Anled-

ning til at gaae ind derpaa. For det Første forekommer det mig, at Rigsdagen maatte forbeholde sig Ret til, til enhver Tid at foretage en Revision af disse Lønninger, og det var jo muligt, skøndt ikke sandsynligt, at der forinden det her nævnte Tidspunkt kunde være Anledning dertil. Hvad jeg imidlertid særligt maa henlede Opmærksomheden paa, det er, at disse Lønninger udredes af Universitetets egne Midler uden Tilskud af Statskassen, og at man vel tør gaae ud fra, at Universitetet ogsaa fremdeles vil være istand til at udrede Omkostningerne til Lærernes Lønning, saaledes som denne nu er vedtaget. Skulde det imod Formodning vise sig, at det Tilskud, Universitetet tidligere har havt af Kongerigets Finantser, skulde være fornødent, for at udrede disse Gager, da vil det jo vistnok, hvad enten man var kommet til Aaret 1863—64 eller ikke, være Anledning til at tage under Overveielse, om et saadant Tilskud burde ydes, eller om der burde foretages en Reduction i Lærernes Antal eller deres Lønning. Jeg troer derfor ikke, at en Bestemmelse som den foreslaaede er nødvendig, men at den derimod snarere kunde være til Skade.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg tilskaaer, at jeg heller ikke kan finde, at noget af de 2 Forslag har særdeles stor Betydning; jeg kan derfor heller ikke have noget særdeles Væsentligt imod dem. Hvad Forslaget til § 35 angaaer, er det af den ærede Ordfører bemærket, hvad jeg troer, der kan siges angaaende dette; kun er det ikke bestemt, at den omhandlede Revision skal blibe til 1863—64; der staaer blot: inden Udløbet af Finantsaaret 1863—64; men jeg antager det som en Selvefølge, at det heller ikke kunde staae i Forslaget, at der nødvendig skulde inden 1863—64 skee en Revision af Loven. Det følger af sig selv, at naar der ikke viser sig nogen Grund til Forandring i Loven, saa vil Resultatet af Revisionen være, at der ei heller skeer nogen Forandring. Hvornaar der kan være Anledning til Forandring, er ikke muligt at sige; det kan blive Tilfældet, at der kan vise sig Anledning til en saadan Revision, og da er det naturligt, at man maa komme til Rigsdagen, selv